

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ 24ον
 ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Σαμαρέως 2.
 Διευθυντής: Έκδότης
 Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
 Εσωτερ. 'Απλή Έκδοσις Δρ. 12
 » Πολυτελής » » 16
 'Εξωτερ. 'Απλή » Φρ. 15
 » Πολυτελής » » 28

ΤΟ ΛΕΥΚΟΝ ΟΡΟΣ

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Λευκοῦ Ὄρους.

Τὸ Λευκὸν Ὄρος ἀνεκαλύφθη μόλις δύο αἰώνας καὶ ἡμῶν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς, ἀκριβῶς καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ μεγάλοι θαλασσοπόροι τοῦ 18ου αἰῶνος διηρῶν τὰ ἀρχιπελάγη τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Γενεύης ἔβλεπον νοτιῶθεν τῆς πόλεως τῶν ὑψηλῶν χιονοσκεπῆς κορυφῶν, ἅς ἐκάλουν τὰ *Κατηραμένα δρη*, καὶ συγχευμένως ἐγνώριζον, ὅτι ὑπῆρχον ἐκεῖ ἐκτεταμέναι σωρεῖα χιόνων τὰς ὁποίας ὠνόμαζον οἱ *παγετιῶνες τῆς Σαβοῦας*.

Τῷ 1741 εἰς Ἀγγλος ὀνόματι Οὐίνδαμ, διερχόμενος τῆς Γενεύης, ἔσχε τὴν περιέργειαν νὰ γνωρίσῃ τὰ μέρη ταῦτα καὶ λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ συμπατριώτας του τινὰς διοργάνωσεν ὁδοιπορίαν, καθ' ἣν μεταβάντες κατὰ πρῶτον εἰς Σάμονιξ, ἠρώτησαν τοὺς κατοίκους.

— Τί ὑπάρχει ὀπισθεν τῶν δρυῶν αὐτῶν;

— Μόνον πάγοι· εἶνε οἱ παγετιῶνες τῶν Δασῶν!

— Καὶ ὀπισθεν αὐτῶν;

— Κατόπιν; Τίποτε. Ὅλο πάγοι εἶνε, Κύριοι.

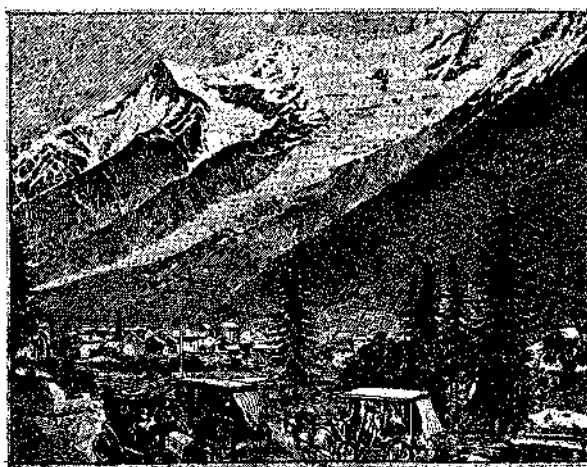
Ὁ Οὐίνδαμ δὲν ἠὲν ἠδύνατο ἀπὸ τὰ ὀλίγα ταῦτα,

ἀλλ' ἀνεροχήθη ἐπὶ τοῦ Μοντάβερ ὄρους καὶ ἀνεκάλυψε καμμεγέθη ἔκτασιν παγομένων μερῶν, ἣν δὲν ἠδυνήθη ἄλλως νὰ περιγράψῃ ἢ παραβάλλων αὐτὴν πρὸς τὴν ἐπιφανείαν τῆς λίμνης τῆς Γενεύης, ἥς τὰ κύματα θὰ ἠδύναντο αἰφνιδίως νὰ στερεοποιηθῶσιν, ἐν ὧρα τρικυμίας. Ἡ ἔκφρασις αὐτὴ ἦτο ἐπιτυχῆς, καθόσον ὁ Οὐίνδαμ ἀνεκάλυψε καὶ ἐβάπτισε τὴν *Παγομένην ταύτην θάλασσαν*. Δὲν ἔβλεπεν ὅμως ἔτι τὸ Λευκὸν Ὄρος, καὶ οὕτως ἡ κορυφή ἐκαλύπτετο εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ εἰρίσκειτο, ὅπῳ τῶν ἄλλων ὑψηλῶν κορυφῶν τῶν ὄρεων.

Ἄλλ' ἡ διήγησις αὐτὴ τῶν Ἀγγλων ἐξήγειρε τὴν γενικὴν περιέργειαν· εἰς δὲ ζωγράφος φυσιολόγος τῆς Γενεύης ὁ Βουρρη, ὅστις ἐπὶ τοῦτω εἶχε γίνῃ ψάλτης ἐν τῇ Μητροπόλει, διὰ ν' αὐξήσῃ τὰς ἀπολαβὰς του καὶ τὰ μέσα τῆς διερευνήσεως, διέτρεχε τὰ περὶ ταῦτα μέρη, πανταχόσε, μετέδωκεν ἀκριβεστάτας περιγραφὰς, ἀλλὰ καὶ περιεργατάτας, δὲν κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀνάβασιν.

Ἐν ἔτει 1760, εἰς νέος φυσιολόγος, καθηγῆτής ἐν Γενεῇ, ὁ Ὁράτιος Βενέδικτος δὲ Σωσῦ, ἐπεχείρησε πρῶτον ταξίδιον εἰς Σάμονιξ καὶ ἔλαβεν ἔκτοτε τὴν τὸλμην νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν κορυφήν, ὑπεσχέθη δὲ γενναίαν ἀμοιβὴν εἰς ὄντινα ἤθελε τῷ ὑποδείξῃ τὴν ὁδὸν καὶ τὸν ὁδηγήσῃ.

Ἐκτότε ὄλοι ὄσοι

Τὸ Λευκὸν ὄρος θεώμενον ἀπὸ τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους τοῦ Σάμονιξ. Ἡ πρὸς τὸ μέρος τοῦτο κλίσις τοῦ ὄρους εἶνε σχετικῶς ἥλια.

ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγνώριζον ὁποσοδήποτε τὸ ὄρος ἐπολλαπλασίασαν τὰς ἀπολείρας αὐτῶν. Ὁ ἀγων οὗτος διήρκεσεν εἰκοσὶν ἕξ ἔτη. Ἡ δὲ 1786 εἰς νέος ὁδηγός, ὁ Ἰάκωβος Βαλμάτ, ὅστις ἰσχυρίζετο, ὅτι μόνος αὐτὸς εἶχεν εἶρη τὴν ὁδόν, ἐνόμισεν ὅτι ἀφίκετο εἰς τὸ τέμα, διερχόμενος ἐκ τῆς στενωποῦ μεταξύ τοῦ Dome du Goûter καὶ τοῦ Λευκοῦ Ὄρους. Εἶναι πράγματι ἡ ὁδός, ἣν ἀκολουθοῦσι τὴν σήμερον. Τῇ δὲ 8ῃ Αὐγούστου, 1786, συμπαραλαβὼν καὶ μάρτυρα τῆς ἀνακαλύψεως του τὸν Δόκτορα Πακκάρ, ἐπεχείρησε τελειότεραν ἀνάβασίν του.

Ὁ δὲ Σωὸρ ἐξετέλεσε τὴν ἀνάβασίν του τὸ ἐπόμενον ἔτος. Τὴν δὲ 3ην Αὐγούστου 1787 ἐξέικετο εἰς τὴν κορυφὴν μετὰ 17 ὁδηγῶν, ὡς λέγεται, ὅτε ἀφίχθεις εἰς τὸ τέμα, ἐνεθυμήθη τοὺς τόσους ἀκάρπους προγενεστέρους αὐτοῦ κόπους καὶ μὴ δυνήθεις νὰ συγκρατήσῃ τὸν θυμὸν του ἐκτύπησε διὰ τοῦ ποδός του τὸ ἡττηθὲν ἔδαφος τέλος. Ὁ ἀτυχὴς Ἰάκωβος Βαλμάτ ἐξηφανίσθη τῇ 1832 ἐν τινι ἐκδρομῇ μονομερῆ, ἣν εἶχεν ἐπιχειρήσῃ πρὸς ἀναζήτησιν τῶν χρυσῶν φλεβῶν, οὐδέποτε δὲ ἀνευρέθη τὸ σῶμα του.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης αἱ ἀναβάσεις εἰς τὸ Λευκὸν Ὄρος ἐπολλαπλασιάσθησαν, τὰ δὲ μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ ἐτελειοποιήθησαν τόσον, ὅσον τὴν σήμερον οἱ ἄκρως θαλασσοῦται αὐτῶν τῶν κινδύνων περιφρονοῦσι τὸ Λευκὸν Ὄρος, προτιμῶντες ν' ἀναρροχῶνται ἐπὶ τῶν περιβαλλόντων αὐτὸ αἰχμηρῶν ἱψωμάτων.

Ὁ πρῶτος ἀνελθὼν γάλλος, ἴτο ὁ κόμης δὲ Τίλλν, τῇ 1834. Ἡ δὲ πρώτη ἀνελθούσα γυνὴ τῇ 1838 ἴτο ἐπίσης γάλλίς, ἡ Δεσποινὶς Ἐνριέττη δ' Ἀγγεβίλ. Διηγοῦνται δ' ἐπίσης ὡς χαρακτηριστικὴν καὶ τὴν τῆς θαλαμηπόλου Μαρίας Παραδὲ τῇ 1810, ἣν ἡ ἰδίᾳ διηγείται ὡς ἐξῆς: «Ἡμῖν πτωχὴ ὑπηρέτρια, ὅτε οἱ ὁδηγοὶ μοι εἶπον ἡμέραν τινα: «Θὰ ἀναβῶμεν ἐκὰ ἐπάνω. Ἐλθὲ μαζί μας, οἱ ξένοι θὰ σὲ θαυμάσωσι καὶ θὰ σοὶ δώσωσι δῶρα». Τοῦτο μὲ ἔπεισε καὶ ἀνεχώρησα μετ' αὐτῶν. Εἰς τὸ Μέγα Πλατὼ δὲν εἰμώρησα νὰ προχωρήσω, ἦμουν ἀσθενὴς καὶ πλαγιασμένη ἐπὶ τῆς χιόνος! Ἦσθμαινα ὡς πτηνὸν πολὺ θερμοασμένον. Μὲ συνέλαβον ἀπὸ τοὺς βραχίονας, καὶ μὲ ἔσυραν, ἀλλὰ εἰς τοὺς Ἐρυθροὺς Βράχους δὲν ἠδυνάμην νὰ προχωρήσω καὶ τοῖς εἶπον: «Ρίψατέ με εἰς ἓνα λάκκον καὶ πηγαίνετε ὅπου θέλετε.» «Πρέπει νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν κορυφὴν» μοῦ ἀπεκρίθησαν οἱ ὁδηγοί. Καὶ τότε μὲ συνέλαβον, μὲ ἔσυραν, μὲ ἀλώθησαν, μὲ ἐσθίωσαν εἰς τὰς χεῖρας των καὶ τέλος ἐφθάσαμεν ὅπου ἤθελον. Εἰς τὴν κορυφὴν ὅμως δὲν ἔβλεπον καθαρῶς πλεόν. Καὶ δὲν ἠδυνάμην οὔτε νὰ ἀναπνεύσω οὔτε νὰ ὁμιλήσω» μοι ἔλεγον δὲ, ὅτι πράγματι ἦμουν ἀξιολύπητος».

Ἡ Ἀνάβασις.

Ἡ ἀνάβασις ἐπὶ τοῦ Λευκοῦ Ὄρους γίνεται σήμερον ὑπὸ πολὺ εὐκολωτέρας συνθήκας· ἀλλὰ μὴ νομίση τις, ὅτι δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ ταύτην ὡς κοινὸν περίπατον ἐξοικνὸν, καὶ ἀνευ ἄλλων ἐφοδίων ἢ τῶν ἐλαστικῶν περικνημίδων καὶ τῆς καλῆς θελήσεως.

Ἡ πρακτικὴ τοῦ ἀλπισμοῦ ἀπαιτεῖ ἐν πρώτοις διόκληρον εἰδικὴν ἐξάρτησιν ἀποσκευῶν καὶ μηχανημάτων. Ἡ ἐνδυμασία παρουσιάζει ἐκ πρώτης ἀπόψεως δυσκολίαν, διότι κἀμνεὶ πολὺ ψῦχος εἰς τὸ Λευκὸν Ὄρος καὶ μάλιστα πρὶν ἢ φθάσῃ τις εἰς τὴν κορυφὴν· ἀλλ' ἐνεκα τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως καὶ τοῦ βιαίου βαδίσματος εἰς ὃ ὑποβάλλεται ἀναγκαστικῶς ὁ ἀνερχόμενος, συνήθως φθάνει ἐκεῖ εἰς κατάστασιν διαπνοῆς καὶ ἀφθόνου ἰδρώσεως. Δέον ἄρα νὰ περιβάλλῃ τὸ σῶμα διὰ πολλαπλῶν φλανελλῶν ἀλλ' ἀρκειῶν χωρὶς καὶ νὰ ἐμποδίξῃ τὸ σῶμα ἀπὸ τὰς ἐλευθέρως αὐτοῦ κινήσεις. Ἀνωθι φορεῖ φόρεμα, εἶδος ἐπενδύτου μαλλίνου εὐρυχώρου εἰς τὴν ῥαχίν καὶ φέροντος ἐπίσης εὐρέα θυλάκια διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ποικίλων ἐργαλείων καὶ χρησίμων τῶν ταξιδιωτῶν εἰδῶν ὡς καὶ τῶν ἰδίων χειρῶν, ὁπότεν δὲν κρατῇ τὸ φέρον τὴν σκαπάνην αἰχμηρὸν εἰς τὴν βᾶσιν ραβδίου του. Ἡ περισκελις δέον νὰ ἦ τοῦ αὐτοῦ ἵφασματος μετὰ γονατοσκέλης, τὸ δὲ κάτω μέρος τῶν κνημῶν περιδένεται ἐντὸς ἀδιαβρόχου περισκελίδος ἢ διὰ μακρὰς ταινίας ἐξ ἐριούχου περιβαλλομένης, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἰταλῶν βοσκῶν φέρουσι δὲ ὑποδήματα χονδρὰ μετὰ σιδηρῶν καρφίων ἐσωτερικῶς περιβαλλομένων διὰ διφθέρας (γούνας). Ἐν περιπτώσει δὲ καταγίδος ἢ βροχῆς ἢ καὶ θυέλλης καλύπτουσι τὴν κεφαλὴν διὰ καλύμματος ἐκ καουτσούκ ἢ καλλίτερον διὰ μεγάλου μανδύου, ὃν ἐλίτηδες μετακομίζει εἰς φύλαξ. Ἐπίσης τὰς χεῖρας προφυλάττουσι διὰ χονδρῶν μαλλίνων χειροκτιῶν, αἵτινα φθάνουσι μέχρι τοῦ ἀγκῶνος· τὰ δὲ ὦτα προφυλάσσονται ὡσαύτως διὰ χονδροῦ πιλιδίου, ὃπερ καλύπτει ὅλην τὴν κεφαλὴν ἐκτὸς τοῦ προσώπου.

Ἐὰν τὸ ψῦχος εἴνε ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἥλιος εἴνε ἐπίσης ἕτερος τοιοῦτος. Ἐὰν ἡ ἀντανάκλασις τῆς χιόνος, ἰδίως ὁπότεν εἴνε πρόσφατος ἤθελεν ἐπιφέρει λίαν ἐνοχλητικὰς ἀφθάλμιας, προφυλάττουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀπισθεν καπνιστῶν χονδρῶν διοπτρῶν· ἀλλὰ καὶ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου θὰ ἔπασχε δεινῶς ὑπὸ τῆς ἡλιάσεως, ἐὰν δὲν ἐπροφυλάσσειτο δεόντως.

Τινὲς ταξιδιωτῶν φέρουσι προσωπίδας, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰσὶν ὑποχρεωμένοι ν' ἀφαιρῶσι ταύτην συχνάκις, προτιμοῦν ν' ἀλοιφῶν τὸ πρόσωπον διὰ παχέος στρώματος λίπους. Ἐσχάτως ἐφαντάσθησαν ν' ἀντικαταστήσουν τὸ λίπος διὰ κόψεως ἀνθρώπου. Ἄλλως τε δὲν εἴνε σπάνιον νὰ

βλέπῃ τις ἐπανερχόμενος τοὺς ἐκδρομῆς τούτους μετὰ δέρματος ἐρυτιδωμένου.

Ὁ ταξιδιωτῆς λοιπὸν οὕτω πως ἐνδεδυμένος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, προσαρμόζει τότε ἐπὶ τῶν ὤμων του τοὺς ἀναρτήρας δερματίνου σάκκου, ὅστις ἐμπεριέχει τὰς τροφὰς του ὡς καὶ διέφορα ἄλλα εἶδη ἐκστρατείας καὶ οὕτω γίνεται τέλειος. Κάτωθι δὲ τοῦ σάκκου

Εἰς ὁδηγὸς μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὤμων φέρον σάκκου κάτωθι τοῦ ὀλοῦν εὐρίσκειται τὸ σχοινίον. Φανερὸν δὲ διπλοῦμετος, σκαπάνη.

εὐρίσκειται περιεστραμμένον μακρὸν σχοινίον ἐκ κανάβου καλὸν καὶ ἰσχυρὸν. Ἄν δὲ προσθέσῃτε εἰς ὅλα ταῦτα μίαν λυχνίαν ταξιδίου καὶ μίαν κολοκύνθην μετ' ὕδατος θὰ ἐννοήσετε τελειῶς τὴν περιβολὴν τοῦ ἀναβάτου τῶν Ἄλπεων. Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν εἴνε πλήρης, διότι ἀπαιτεῖται εἰσεῖν τὸ κυριώτερον τοῦ ὄπλου, τοῦτέστιν ἡ μακρὰ ραβδος του, ἣτις ἀποτελεῖται ἐκ ξύλου γυμνοῦ καὶ στερεοῦ, φέροντος εἰς μὲν τὸ κάτω ἄκρον σιδηρῶν αἰχμῆν, ἵνα στερεῶς βασιζέται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἰς τὸ ἄνω σκαπάνην, ἣτις πρὸς τὸ ἐν μέρος εἴνε πλατεία καὶ κοπτερά εἰς δὲ τὸ ἀντίθετον μέρος αἰχμηρὰ καὶ στερεὰ, χρησιμεύουσα ἀπὸ μὲν ἐν μέρος διὰ τὴν κοπὴν ξύλων κ.τ.λ. τὸ δὲ ἀντίθετον διασφαλίζει τὸν πάγον κ.τ.λ. Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο χρησιμεύει καὶ διὰ πολλὰς ἀνάγκας, ἰδίως ὡς ράβδος στερεὰ καὶ πρὸς κατασκευὴν βαθμίδων κλίμακος εἰς μέρη παγετώδη καὶ ἐπικλινῆ. Τὸ σπουδαιότερον δὲ, ὅτι ἔσωσε πολλὰκις τὴν ζωὴν τῶν ἀναβατῶν, βυθιζόμενον τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο στερεῶς ἐπὶ τοῦ πάγου, ἐκ τῆς διολισθήσεως ἢ καὶ προσαρμολοζόμενον διχην ἀγκίστρου ἐπὶ βραχιδῶν μερῶν.

Οἱ ἀναβάται, ἢ ἀλπισταὶ κοινῶς ἐκεῖ λεγόμενοι, ἂν καὶ κατέχουν πάντα τὰ ἀνωτέρω μέσα πρὸς ὁδοιπορίαν εἰς τὰ παγετώδη ταῦτα μέρη, θὰ διέπραττον μεγίστην ἀφροσύνην ἐὰν ἐπεχείρουν μόνον τὴν πρὸς τὸ Λευκὸν Ὄρος ἀνάβασίν των. Τοῖς χρειάζονται ἔτι οἱ ὁδηγοὶ καὶ προσεῖν οἱ μετακομισταὶ τῶν ἀποσκευῶν των. Οἱ ὁδηγοὶ οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς ἀληθεῖς δυναστείας, καταγόμενοι ἐκ τῶν πρώτων ἀνθρώπων, οἵτινες διηκούλυναν τὴν πρὸς τὸ Λευκὸν ὄρος ὁδὸν καὶ οὗτοι εἰσὶ μετὰ τὸν Σωὸρ οἱ Βαλμάτ, οἱ Κοῦτερ, οἱ Σίμων, οἱ Παγιότ, κ.τ.λ.

Οἱ ἀνθρώποι οὗτοι γινώσκουσι ὅλα τὰ μυστήρια τοῦ ὄρους· ἡ δὲ συνήθεια τοῦ κινδύνου δὲν τοὺς κατέστησεν ἀπαισίους ὅπως τοὺς ναυτικούς. Τοῦναντίον γινώσκουσι ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν δυστυχημάτων δύνανται νὰ προληφθῶσι διὰ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς ψυχραιμίας. Ὑπολογίζουσι δὲ πρὸ παντὸς ἐπὶ τῆς στερεότητος τῶν πεδίων αὐτῶν, τῶν σχοινίων καὶ τῶν ῥά-

βδων των, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως τῶν μυῶν των καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ βλέμματός των.

Ἐν Σάμονε διατηροῦσι πάντες οὗτοι συνδικάτον καὶ ἐργάζονται κατὰ σειράν. Μερικοὶ περιηγητῶν παραπονοῦνται κατὰ τοῦ συστήματος τούτου, διότι δὲν δύνανται νὰ ἐκλέξουν, ἀλλ' ἔχουσι ἄδικον, διότι πάντες ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀξίαν καὶ πάντες εἰσὶ πάντοτε πρόθυμοι καὶ ἀφοσιωμένοι, περιφρονοῦντες τοὺς κινδύνους καὶ τὸν θάνατον. Ἄλλ' οὗτοι δὲν ἀφοσιοῦνται μόνον εἰς τὰ κέρδη των ἀλλὰ καὶ τῇ ἐπιστῆμῃ.

Ὁ Τυνδάλ ἐπιχειρῶν τὴν καταμέτρησιν τῆς θερμοκρασίας ἐν αὐτῇ τῇ καρδίᾳ τοῦ πάγου, ἔλαβεν ἡμέραν τινα ἀνάγκην νὰ ἐξορύξῃ λάκκον ἀρκετὰ βαθύν. Ἡ σκαπάνη τῆς ῥάβδου του ἤρκα διὰ τὴν ἐξορύξιν τοῦ λάκκου, ἀλλ' εἶχον λησμονήσῃ εἰς τὴν καλύβην τὸ πτύον διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν συντριμμάτων. Ὁ Αὐγουστος Βαλμέτ τότε χωρὶς νὰ εἶπη τίποτε, χωρὶς ὁ Τυνδάλ, ὅστις θὰ τὸν ἠμποδίξῃ, νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἀφῆρεσε τὰ τεμάχια διὰ τῆς χειρὸς του, ἡ δὲ ἐργασία αὐτὴ διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, ἕως ὅτου ἡ βιαιότης τῆς τρικνημίας ἠγάγασε τοὺς πάντας ν' ἀποσπῶσιν, μόνον δὲ τότε ὁ Βαλμέτ εἶπε τοῖς συντρόφοις αὐτοῦ. «Νομίζω ὅτι αἱ χεῖρές μου ἐπάγωσαν.» Εἴνε δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ λέξις αὕτη δηλοῖ ἀπόλειαν παντελεῖ.

Μετὰ τὴν πρόσληψιν τῶν ὁδηγῶν, οὗς ὁ ἀναβάτης τοῦ Λευκοῦ Ὄρους δύναται ἐνκόλως νὰ εἶρῃ ἐν Σάμονε, καὶ οὗς οἱ διάφοροι Ἄλπινοὶ Σύλλογοι καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ Ἐταιρεῖαι ἐνεκατέστησαν ἐπὶ τῶν Ἄλπεων μετὰ διαφόρων σταθμῶν, καὶ ἀσέλων διὰ τοὺς ταξιδιωτὰς εὐκόλως πλέον δύναται μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἐφο-

Τοῦ πρόθετος τούτου ἡ Κέρκυρα κάμνει ἐξαγωγή. Ἐν Ζακύνθῳ καταγεγραμμένος καλεῖται Μπανάνα. Τότεν εὐδοκίμου ἐν Κερκύρα αἱ Μπανάνας ὡστε εἰς καλῶς καλλιτεργημένους κήπους μεταξύ τῶν συγκομισθειῶν εὐρέθησαν τινὲς ζυγίζουσαι ὀκάδας 2, 2 1/2 ἀκόμη καὶ πλέον (6)

Parmentier. Paris. 1814. (2) Βοτανικὴ πραγματικὴ. Τομ. Α' Ἀθήναι, 1838 σελ. 87. (3) Details sur Corfou. A Corfou en 1826 σελ 95. (4) Joniau Island under the British Protection. London 1851. (5) Les iles Ioniennes sous la Protection Britannique. Corfou. 1851. (6) Ὅρα Ἀ. Παδνός: ἐκίριον Ἀγρονόμιας κ. τ. λ. Κερκύρα 1867 σελ. 144.

ΣΠ' ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

(1) Περί. C. L. Cadet de Gessicourt Eloge d' A. A.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει μᾶς ἐδόθησαν ἐσχάτως κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμῶν διέλευσιν αἱ ἀκόλουθοι περίεργοι καὶ ἐνδιαφέρονται πνευματιστικαὶ ἀνακοινώσεις τοῦ πνεύματος τοῦ Σωκράτους, ὑπὸ τοῦ ἐκείσε ἐπαξίως μικροῦ μὲν, ἀλλὰ σοβαροῦ πνευματιστικοῦ Ἑλλην. κέντρου. Δημοσιεύομεν δε ἐνταῦθα μερικὰς ἐξ αὐτῶν, ἤτοι τὰς μᾶλλον ἐπικαίρους, ὡς σημαίνουσας διὰ τὸν ἔθνικόν χα-

νας βοηθήσαι † Ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἐθέλει ἀρχεῖν. Σωκράτης

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας πάλιν ἐρωτηθὲν ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

1906 Ἰουλίου 29

» Θαρσείτε οὐδὲν πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ χαίρετε ἐπὶ » παθῆμασι θρίαμβος τοῖς Ἕλλησι ΤΕΤΑΚΤΑΙ.

Σωκράτης (Εἰκ. 1)

Ὁμοίως καὶ βραδύτερον εἶπε τὰ ἑ-

ξῆς: 1907 Ἰανουαρίου 1. » Ἀληθῶς τὸ τῶν Ἑλλήνων ἔθνος μετὰ βραχὺ θριαμβεύσει. Ἐργάθεσθε σὺν ἐπιστήμῃ.

» Καὶ ἐς νέωτα. (Καὶ τοῦ χρόνου) † Σωκράτης ὁ Ἀθηναῖος (Εἰκ. 2)

Μετὰ τετραετίαν ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει πάλιν περὶ τῶν ἔθνικῶν μας πραγμάτων τὸ πνεῦμα τοῦ Σωκράτους ἐρωτηθὲν ἔδωκε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν.

1911 Σεπτεμβρίου 20

» Τὸ τῶν Ἀγαρινῶν γένος ἀπώλωλεν, » τὸ θρήσκευμα νεκρωταί, τὰ ἦθη » παρέλυσαν, κλοπή, ψεῦδος καὶ ἄβυσσος... Συντελεῖται ἡμέρα ὁ ὀ- » λειρος. Πού ἡ δόξα σου Ἑλλάς, ἀπιστε » καὶ ἀμαρτωλέ; Τί προσμένεις; τί

προσμένεις » Οἴμοι! τέκνα ἀγενῆ εὐγενῶν πατέρων! Προ- » δόται ἔσχατοι! τὸν τάφον ὑμῶν ὀρύσσετε. Ἐ-

Εἰκὼν 1α

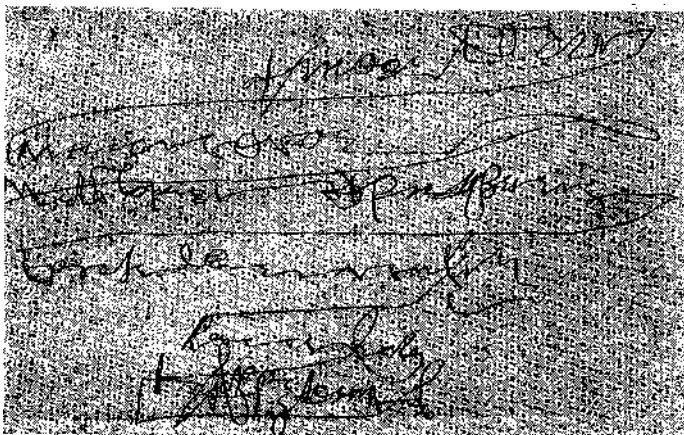
ρακτῆρα καὶ πρωτοτυπίαν τῆς γραφῆς. Παρατίθεμεν δε καὶ τινὰ πρωτότυπα αὐτῶν πρὸς βεβαίωσιν τῆς γραφῆς τοῦ Σωκράτους καὶ τῆς πνευματιστικῆς αὐτῶν προελεύσεως μετὰ τῶν ἡμερομηνιῶν αὐτῶν.

1906 Ἰουλίου 19

Προσκληθὲν ἠρωτήθη τὸ πνεῦμα τοῦ Σωκράτους περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος ἐν ἐποχῇ δυσμενῇ, καὶ ἀπήντησεν οὕτως:

« Ὅρῳ τὴν τῆς Ἑλλάδος δύναμιν » αὔξουσιν, τοὺς δ' ἑσπερίους μω- » ροὺς γενομένους καὶ τοὺς βαρβάρους ὡς ἀλοχίστα ἠττημένους.

» Οὐκ οἶδατε ὅτι τοῦ λυπηροῦ ἔ- » πεται τὸ ἡδύ, τῆς θλίψεως ἡ χαρὰ » καὶ τανάπαλιν; Ἐγὼ οὖν ἀπέ- » χομαι, τοὺς ἀδικουμένους Ἕλλη-

Εἰκὼν 2α

» χομεν δ' ὁμως ἄνδρας. Ἡ Κρήτη ἐνοῦται πα- » ρραυτικά, τοῦ δαίμονος ἐπιεινόντος καὶ τῶν Ἑλ- » λήνων θελούντων. Διὰ τὴν ἀρετὴν εὐαρίθμων » τελεσθήσεται τούτο.

Σωκράτης Ἀθηναῖος.

Περὶ τῆς βασιλίδος ἐρωτηθὲν ἀπήντησεν: 1912 Ἰουνίου 12

» Ὁ τῶν Σκυθῶν στρατὸς ὡς κατὰ γίγινε ἐνοκῆφει » κατὰ τῶν Ἀγαρινῶν Θεοῦ διδόντος· οὐκ ἐπι- » πεσεῖται τανῦν. Βούλεται τὴν Βασιλίδα κακα- » λαβεῖν καὶ λήφεται ἀληθῶς· οὐκ ἐπὶ πολὺ » ταῦτα βαστάσει.

† Σ. ὁ Ἀθηναῖος

Ἐρωτηθεὶς ὁ Σωκράτης, περὶ τῆς ιδιότητος τῶν με- » σαζόντων, τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν πνευμάτων, ἔδωκε τὴν ἀκόλουθον σαφῆ, ἀλλὰ λακωνικὴν ἀπάντησιν:

12 Δεκεμβρίου 1913

» Διὰ τοῦς τὴν ἐπιστήμην » ταύτην θεραπεύοντας καὶ » τὰ ὑπὲρ φύσιν τιμῶντας κα- » θαροῦς ἀπὸ παντὸς μιά- » σματος ὑλικοῦ, ἐν ἐρήμῳ » δὲ ἀπαλλαγέντες πάσης » ὑλικῆς σκευωρίας ἀνέφιεν- » ται τεύξονται ἐνταῦθα » τε καὶ ἀλλαγῶν τῶν πλε- » ὢν οὐδαμῶς εἰμὴ διὰ δι- » μέσων δαιμονοπλήκτων » ὑπὸ ἱεράς μανίας λέγω » ἀποκρινόμενοι. Ὁξύχοιοι » γὰρ κέκληνται τοιαῦται » δε αἱ γυναῖκες. Οὐκ ἔχετε » ὑμεῖς δαιμονιζομένους ὥστε » ἐν τάχει ψυχὰι ὑμῶν ἐμ- » μέσως κοινωνῆσαι. Ὑμεῖς » οὐ καθαροὶ ὑμῶν ἐλλεί- » πει ἡ μαινὰς, ὥστε κα- » θαροὶ γίνεσθε».

Σωκράτης ἐν Νῶ ἀδελφός καὶ διαίπυ- » ρος εὐχέτης

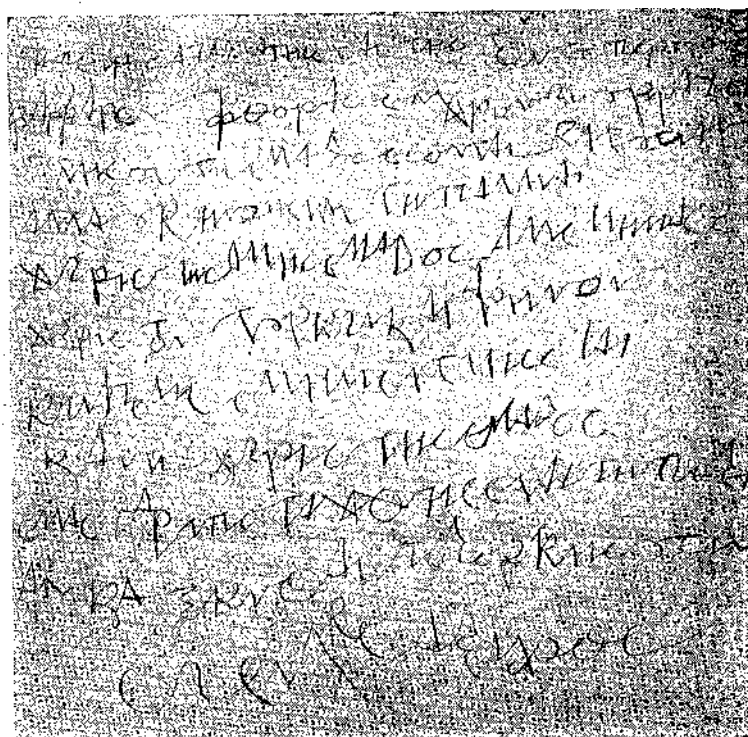
Ἐτα ἐρωτηθεὶς περὶ μέλλοντος ἀλυτρώτων μερῶν ἀπήντησεν:

» Ἡπειρος ἀπαλλαγῆσεται τῆς τῶν Ἑσπερίων

» βαρβάρων φθορᾶς ἐν χρόνῳ οὐ βραχεῖ. Νῆ- » σοι τῆς Ἑλλάδος ἔσονται κατ' οὐσίαν, ἀλλ' » οὔτε ἠνωμένοι τῇ παλαιᾷ. Χωρὶς τῆς ἄλλης » Ἑλλάδος, ἀλλ' Ἑλληνίδες χωρὶς τῶν Τούρ- » κων καὶ Ἀγαρινῶν. Κωνσταντινούπολις Ἑλ- » ληνὶς γενήσεται καὶ αὕτη χωρὶς τῆς Ἑλλάδος. » Ἑλλάς γὰρ ὑποταχθήσεται τῇ πόλει, ἀν καὶ » Σκύθαι πολιορκήσουσι».

Σω. ἐν Χρῶ. ἀδελφός. (Εἰκ. 3)

Εἶναι πολὺ περίεργος καὶ θαυμαστὴ ἡ γραφὴ αὕτη, δηλ. ὡς πρωτότυπος καὶ ἀπενευθείας ὑπὸ τοῦ πνεύματος γραφέισα διὰ τῆς χειρὸς τοῦ μεσῶ.

Εἰκὼν 3α

ζουτος εἰς γλώσσῃ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σωκράτους καὶ με χαρακτηρισ ἀρχαίους καὶ μονογραφῆς, ἀποδεικνύουσα οὕτω τὴν ἀκριβῆ προέλευσίν τῆς.

Φ. Π.

ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Πρὶν ἢ χαοῆς τῆς λευτεριᾶς Τ' ἀμύθητα τὰ δῶρα, Μυκάται μαύρη καταιγὶς Κι' ἀνέλπιστη μὰ μόρα, Πού μέσ' στήν πρώτη ἄβυσσο Κοιτεύει νὰ σὲ ρίξῃ Μ' ἓνα σκοπὸ τοὺς ἄσβεστον Τοὺς πόθους σου νὰ πνίξῃ.

Τὸν Στρατηλάτη Βασιλῆν Ἐρωτῶ νὰ συλλογέται Κι' ἔξαφνα σὺν τὸν Γίγαντα Ἐπάνου νὰ πετιέται Φωνάζοντας εἰς ἄλους μας Μὲ μὰ φωνὴ μεγάλη; Ἐμπρός καὶ τὸ νιονφέκι μας Θὰ μᾶς δοξάσῃ πάλι.

Κύπρος

Π. Α. ΚΥΠΡΙΑΝΗΣ

ΣΚΗΝΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ

— Είμεθα λοιπόν και συγγενείς; — Ἀφοῦ ὁ παππούς σου ἦταν ἀπὸ τὸ χωριό μας;

Η ΝΕΑ ΑΣΚΗΣΙΣ

ΤΑ ΔΥΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Τὰ δύο ἡμερολόγια κείνται ἐκεῖ ἐπὶ τῆς τραπέζης κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου. Τό τε παλαιὸν καὶ τὸ νέον, τὸ τελευταῖον καὶ τὸ ἀρχόμενον, ἐκλιπαροῦσι τὸ βλέμμα ἡμῶν αἱ δὲ καθ' ἓν ἔτος γεγηρακυῖαι ὑπάρξεις μετ' ἐνδοιασμοῦ τείνουσι τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτῶν.

Διατί δὲν κατέστρεψαν σκίζοντες ἢ βάλλοντες εἰς τὸ πῦρ τὸ τεμάχιον τοῦ χάρτου, τοῦ μὴ ἀναπαριστῶντος πλέον ἢ τὸν διαφρευσάντα βίον; Διατί μετ' οὐ πολὺ θ' ἀναστήσωσι τοῦτο παρὰ τὸ νέον, καὶ θ' ἀνακρεμάσωσιν εἰς τὸν τοῖχον τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ὅ,τι δὲν ὑπάρχει πλέον; ὁποῖος αἰφνίδιος πόντος, τοῦ καταστάντος ἀνωφελούς, ὠφελίμου; ὁποῖα ματιά ἐπιθυμία νὰ παρατείνωσιν ἀπατηλῶς ἐν τῇ φατρία τὸ διὰ παντός παρελθόν; διότι φαίνεται, κρατούμενων ἐπὶ τινος ἐπὶ ἡμέρας τῶν ἡμερολογίων τοῦ παρελθόντος ἔτους πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀνάπαυλά τις μᾶς παραχωρεῖται ὑπὸ τοῦ χρόνου.

Σύγχυσις καθίσταται δυνατὴ μεταξὺ τῶν πεπτωκυῶν ἡμερῶν κ' ἐκεῖνων, αἰτίνας ἐγείρονται μετὰ τὸ πρῶτον δευτερολεπτόν τοῦ μεσονυκτίου τὸ ὅπερ ὡς περ αἰεὶ ἐν ἔτος καὶ ἀρχεται ἕτερον. Αἱ δὲ συνήθειαι μέριμναι τοῦ βίου βοηθοῦσιν ἄλλως τε εἰς τὴν διατήρησιν τῆς φρονύδου ταύτης ἐλπίδος, ἐν τῇ ἀιδιότητι τῆς στιγμῆς, ἥτις ἐν ταυτῷ γεννᾶται καὶ ἀποθνήσκει ἀκριβῶς ἐν τῷ δευτερολεπτῷ, καθ' ὃ ὁ ἄνθρωπος σπεύδει νὰ βεβαιώσῃ τὴν ὑπερξίν του.

Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὅπως ἀνασυνδέσωμεν πρὸς ἄλληλα ἐνδιαφέροντα ἡμῖν πράγματα, θὰ θελήσῃ ν' ἀναλάβωμεν τὸ ληξάν ἡμερολόγιον καὶ δι' αὐτοῦ νὰ σημειώσωμεν χρονολογίας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν, ἃς διεδιώξαμεν. Τοσοῦτον δὲ συγχῶς ἢ χρονολογία του θ' ἀποσχολήσῃ τὸ ἡμέτερον πνεῦμα, ὥστε ὁ κάλαμος ἐπὶ ἐβδομάδας ὀλοκλήρους, θὰ ἀπατάται καὶ θὰ εὐρίσκειται ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἐγγράφων τὰ ἀρχόμενα τῶν ἐπιστολῶν ψήφια, ἀριθμούς, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ βεβαιώσωσι τὴν ἀληθῆ τῶν τε προσασχολήσεων καὶ τῶν ἀπορρήτων ἡμῶν χρονολογίαν. Τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον κίτρινωτὸν καὶ ἐφθαρμένον, ἀναφαίνεται, ὁποῖον πράγματι εἶνε, κοιμητήριον γεγονότων. Ἐὰν τὸ ἀρχαῖον ἡμερολόγιον ἀφίγη τόσα ζητήματα ἀνευ ἀπαντήσεως, τὸ νέον ὁμοίον ὡς πρὸς τὴν ὄψιν, παρὰ τοὺς στιλπνοτέρους αὐτοῦ χαρακτήρας καὶ τὸν καθαρῶτατον χάρτην, εἶνε αἰνιγματώδης ἐκγερωτέα ἔκτασις ἐνταῦθα τὸ ἀδιείδωτον εἶνε ἀβεβαίον. Ἐπὶ τοῦ ἐρήμου τούτου πεδίου, ὅπερ ἀναπαριστᾷ τὸ νέον ἡμερολόγιον, ὁ ὑπὸ τῆς φαντασίας ἡμῶν δημιουργούμενος ἀντικατοπτρισμὸς λαμβάνει

ἄφως μορφῆς προσώπου φέροντος προσωπεῖον, ὅψιν σφιγγὸς μετὰ τοὺς ὀφθαλμούς ἀπενεῖς καὶ τὸ στόμα συνεσφιγμένον.

Διότι οὐδὲν ἔστι ἐμβληματικώτερον, οὐδὲ προκλητικώτερον σκέψεων ἢ τὸ ἡμερολόγιον ὁπερ ἀναγγέλλει τὴν διαστροφήν τῶν ὠρῶν, τὴν πτώσιν τῶν ἡμερῶν, τὴν ἀποδρασίαν τῶν ἐτῶν. Μὲ τὰς δειξίσεις τῶν γηίνων κύκλων, τῆς πορείας τοῦ ἡλίου, τῆς ὑποκαταστάσεως τῶν ἐποχῶν τῶν αὐξήσεων καὶ τῶν σμικρύνσεων τῆς σελήνης μετὰ τὴν πρόβλεψιν τῶν πλημμυρῶν καὶ τὸ ἀστρονομικὸν πρόγραμμα, μετὰ τὴν σχεδὸν ἀναλλοίωτον καὶ μαθηματικῶς προϋπολογιζομένην καὶ προβλεπομένην προπαρασκευῆν τῆς φύσεως, ἢ χρονολογικῆ συνόψιν τοῦ νέου ἔτους παρέχει τὸ δυσπαλάλακτον ἄγνωστον ἀλγεβρικόν, πᾶν ὅ,τι φοβεῖται ἢ ἐλπίζει ὁ ἄνθρωπος. Βλέπει λοιπὸν τις μετ' ἀναδρομικῶν φιλοσοφικῶν σκέψεων καὶ ἀμφιβολῶν προσώπων, τὰς ἐντύπους ταύτας στήλας, αἵτινες ἀπαγορεύουσι τῷ πνεύματι νὰ θίγῃ τῶν μελλουσῶν πραγματικότητων καὶ κατὰ τὴν ταύτας. Ἀδιάφορον! ἐν τῇ αἰωνία ταύτῃ ἀβεβαιότητι, ὁ ἄνθρωπος ἐσημείωσε τὰς ὥρας ἐπὶ τῆς πλακῆς τοῦ ὠρολογίου, ἔθεσεν ἐν τῷ θυλακίῳ τοῦ τὸν θόρυβον ἐνὸς χρονομέτρου καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του τὸ ἡμερολόγιον· ὁ ἄνθρωπος μένει πάντοτε ῥεμβώδης, μετὰ τὸ πνεῦμα ἐσταματημένον ἐνώπιόν τοῦ γρίφου, ὃν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀναγνώσῃ.

Π. Ν. ΔΙΒΑΡΗΣ ἱατρός

Ἐν Παρισίῳ

ΑΙ ΠΡΟΡΗΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ 1914

Ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ τεύχος τῆς «Φύσεως» τῆς 1ης Ἰανουαρίου τὰς ἡμετέρας προρρήσεις ἐπὶ τῶν σπουδαιότερων γεγονότων τοῦ 1914. Ἦδη δημοσιεύομεν καὶ τὰς τῆς σπουδαίας νομάντιδος τῶν Παρισίων Κυρίας de Thèbes, ἵνα οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώστα παρακολουθήσωσιν ἀμφοτέρας χεῖρας περιεργείας, ἂν ὄχι ἐνδιαφέροντος ἐπὶ ζητήματος προκαλοῦντος τὴν γενικὴν ἀκατάληξιν, ὅσῳκις ἰδίως συμβαίνει ἐπαλήθευσι προφητευσίμων γεγονότων.

Ἡ Κυρία de Thèbes εἶναι γνωστοτάτη εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὰς ἀποκαλυπτικὰς αὐτῆς προρρήσεις, ἃς δημοσιεύει εἰς τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐκδιδόμενον κατ' ἔτος ἡμερολόγιον, ἀλλὰ μετ' ἀπορίας παρατηροῦμεν, διὸ οὐδὲν ἐκ τῶν τόσων γενομένων κατὰ τὰ δύο διαρρεύσαντα ἔτη προείπεν, ἐνῶ τουναντίον αἱ πλείοται τῶν ἡμετέρων προρρήσεων ἐπληθήθυσαν.

Ἀφοῦ ἀναφέρει διάφορα ἀμφίβολα καὶ οὐκ σπουδαία μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἰδοὺ τι προλέγει διὰ τὰ ξένα κράτη.

ΥΠΟ ΤΑ ΟΡΗ

«Ἡ Ἰταλία ἐπιδιώκει τὴν θριαμβευτικὴν αὐτῆς εἰμαρμένην. Εἰς νέος πάσας; Ναι, καὶ μεγάλα μετ' αὐτοῦ μεταβολαὶ θὰ συμβῶσι.

Τὰ πάντα ἐν τῇ Γερμανικῇ τύχῃ ἀνύσχητα, εὐθραυστα, ἐπικίνδυνα. Ἡ Γερμανία εἶναι μεταξὺ τῶν ἀπειλομένων δι' ἀνατροπῆς χωρῶν, μεγάλων μεταβολῶν ἐν τοῖς ἡθροῖς καὶ ταῖς ἐκπαιδεύσεσιν. Ἡ χώρα αὕτη θὰ καταληφθῇ δι' αἰσθητικῶν ἐξαφανισμοῦ. Ἐν τῇ νοτιῇ Γερμανίᾳ θὰ συμβῶσι τραγικὰ γεγονότα.

Αἱ αὐστριακαὶ χεῖρες παρασκευάζουσι δυστυχῆ μοῖραν. Θὰ συμβῶσιν ἀναμφιβόλως ἐν Βιέννῃ τραγαί, πῦρ καὶ αἷμα. Αἱ οὐγγρικαὶ χεῖρες, εὐμᾶλλον τραγικαί. . . Τὸ αὐτοκρατορικὸν δράμα φαίνεται ἐγγίζον εἰς τὴν πραγματοποίησιν.

Τὴ φωτιά καὶ σκάνδαλον ἐπὶ τοῦ Βελγίου! Ὁ τύπος οὗτος ἔζησε πλέον ἢ ὅσον θὰ ζήσῃ. Δὲν ἠδύνατο νὰ εὐδοκίμησῃ ἢ ὑπὸ τὴν κυριερχίαν ὑψηλῆς νοημοσύνης.

Ἄς προφυλαχθῇ ἡ Ἀγγλία ἀπὸ τὸν Ἰνδικὸν κίνδυνον. . . Τὸ ὕδωρ ἀπειλεῖ τὸ Λονδίον. Κάποια σοβαρὰ καταστροφὴ ἐκ πλημμύρας προερχομένη θὰ ἐπιούρη ἄπειρον εὐσπλαχνίαν ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ Ἰσπανία ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνορθωτικὴν αὐτῆς πορείαν· ἤδη ὀλίγοι κίνδυνοι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ μονάρχου αὐτῆς! Ἀλλὰ νὰ δυσπιστῇ ὁ βασιλεὺς ταῖς ἀφροσύναις αὐτῆς.

Εἰς τὴν Πορτογαλίαν δὲν εἶδον τὴν ἐξαφρασίαν τῆς τοῖρην καταστάσεως, τῶν πραγμάτων. . . Τουναντίον ἀναγνώσκω τὴν ἀγγελίαν νέας μοναρχίας.

Αἱ Βουλγαρικαί, Σερβικαί, Τουρκικαί, Ἑλληνικαὶ χεῖρες εἰσι πάντοτε τραγικαί. Ἡ Ρωσσία ἐπιδιώκει τὴν τέχνην τῆς εἰς τὴν μεγάλην ἀνησυχίαν τῶν Γερμανῶν. Διὰ τῆς Ρωσσίας θὰ γείνη ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἐνωσις εἰς τὰ Βαλκάνια. . . Καὶ ὁ Τσαρὸς θὰ εἶναι ἔτι ἀντάξιός τοῦ ὀνόματος τοῦ Λευκοῦ Τσαίρου.

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ γνωρίσῃ λαμπρὸν μέλλον καὶ θὰ λέγωσι περὶ αὐτῆς βραδύτερον «ἡ Μεγάλη Ἑλλάς! . . .»

Αὐτὰ μᾶς λέγει ἡ Κυρία de Thèbes ἐφέτος, ὅπως τραγικὰ καὶ αἱματηρὰ διὰ τινὰ κράτη, μολονότι κάπως ἀσαφῆ, τολμῶσα νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἐφεκτικῆς αὐτῆς σιόσεως μετὰ τὰ τόσα ἐξελεγχθέντα γεγονότα ἐν Εὐρώπῃ, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶχε τίποτε προείπη.

Ἄς ἴδωμεν καὶ ἂν τίποτε πάλιν δὲν ἐπαληθεύσῃ ἐξ ὧσων λέγει, τότε δικαιοῦμεθα νὰ τῇ ἀφαιρέσωμεν τὴν φήμην τῆς ἐπιτυχῆς μάντιδος.

Ἡ Πυθία τῆς «Φύσεως»

Ἀκανονίστως ἀπλώνεται ἡ ξηρὰ, ὑπὲρ τὴν ἐπιφανείαν τοῦ ὠκεανοῦ καὶ ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν ἐφ' ἧς ἐγείρονται τὰ ὄρη καὶ αἱ κορυφαὶ τῶν ἡπείρων. Τὰ ὑψώματα αὐτά, τὰ ὅποια εἰς τοὺς ὀφθαλμούς φαίνονται τόσον γιγαντιαία, εἶνε σχεδὸν μηδὲν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ὄγκον τῆς ξηρᾶς τῆς φθανούσης ἀπὸ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς. Ἐὰν ὅλος ὁ ὄγκος τῶν ἡπείρων εἰμποροῦσεν ἀπλωθῆ κανονικῶς ἐπὶ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης θὰ ἦτο ὀλόκληρος ὁ πλανήτης μᾶς κεκαλυμμένος ἀπὸ θάλασσαν, ἥτις θὰ εἶχεν ἀρκετὰς χιλιάδας μέτρων βάθος. Δὲν εἶνε ἀπίθανον, κατὰ μίαν ὀριστημένην προγενομένην περίοδον τῆς ἐξελίξεως τῆς γῆς, ἡ κατάστασις αὕτη πράγματι νὰ ὑφίστατο. Τὸ ὅτι ἐπανοῦσε νὰ ὑπάρχῃ πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐλευθέρων ποσοτήτων ὕδατος καὶ εἰς τὴν διάρρηξιν τοῦ σκληροῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, ὅτε εἰς τὰ γενόμενα χασμάτα κατήλθε θαλάσσιον ὕδωρ συγχρόνως δὲ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφανείαν ξηρὰ. Μέχρι σήμερον ὅμως τὸ μέγιστον μέρος τοῦ σκληροῦ φλοιοῦ τῆς γῆς δὲν εἶνε οὔτε κατὰ τὸ ἀνώτατον του στρώμα ὄρατον εἰς ἡμᾶς καὶ ὅ,τι κατώρθωσαν νὰ ἐξερευνηθῶσιν εἰς τὰ ἐνδότερα βάθη του εἶνε ἐλάχιστα. Διὰ διατρήσεων ἐφθασαν εἰς βάθος μόλις 2,240 μέτρων, τὸ ὅποσον εἶνε τελείως ἀσήμαντον ἀπέναντι τῶν 377 000 μέτρων εἰς ἃ ὑπολογίζεταί ἡ ἄκτις τῆς γῆς, ἢ δὲ σημερινὴ κατάστασις τῆς ἐπιστήμης δὲν παρέχει πιθανότητος, ὅτι εἰς προσεχῆς μέλλον θὰ δύναται νὰ γίνουσι διατρήσεις μεγαλειότερον βάθος. Τοῦτο ὅμως εἶνε βέβαιον, ὅτι ἀξαναμένον τοῦ βάθους αὐξάνει καὶ ἡ θερμότης τῶν ἀπαντῶντων γηίνων στρωμάτων εἰς τὴν νῦν βαθυτάτην ὅπην παρατηρήθη θερμοκρασία 83° Κελ. Κατὰ μέσον ὄρον παρεδέχονται, ὅτι ἀνὰ 33 μέτρα βάθους αὐξάνει ἡ θερμοκρασία κατὰ 1° Κελ. Ἐὰν λοιπὸν ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀναλογία αὕτη μέχρι τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς γῆς, πρέπει 4 μίλια ὑπὸ τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς, νὰ ὑπάρχῃ θερμότης 1000°, καὶ ἀναλόγως βαθύτερον, θὰ ἦνε τῆς ἢ θερμότης, ὥστε πάντα τὰ γινώσκα ἡμῶν σώματα θὰ εὐρίσκοντα ἐν τέττακτῃ καταστάσει. Ὅτι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς γῆς, τοῦλάχιστον εἰς ὀρισμένα μέρη ὑφίσταται τοιαύτη θερμοκρασία, μαρτυροῦν αἱ ἐκρήξεις τῶν ἡφαιστειῶν, δὲν εἶνε ὅμως βέβαιον ἂν ὀλόκληρον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς γῆς εἶνε μία διάπυρος ρευστὴ σφαῖρα, περιβεβλημένη ὑπὸ σχετικῶς λεπτοῦ σκληροῦ φλοιοῦ. Βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἡ κατὰ μέσον ὄρον πυκνότης τῶν στρωμάτων τῆς γῆς αὐξάνει μετὰ τὸ βάθος. Κατὰ τὸν γεωφυσικὸν καθηγητὴν κ. Wiechert, ὁ πυρὴν τῆς γῆς ἠνίσταται ἐκ πολὺ πυκνῆς καὶ λίαν σκληρᾶς μάζης, πιθανὸν ἐκ σιδηρονικελίου, καὶ δὴ εἰς ἔκτασιν ἴσην πρὸς τὰ 3)4 τοῦλάχιστον τῆς ἄκτινος τῆς γῆς, κέκτηται δὲ ἴσως θερμοκρασίαν 3000° Κελ. Ἐπὶ τοῦ πυρῆνος τούτου ὑπάρχει μία συμπαγὴς μαγ-

ματική μάζα έκτασης τουλάχιστον 1000 χιλιομέτρων, και ταύτην περικλείει ο εξωτερικός φλοιός της γης πάχους 100—200 χιλιομέτρων. Τα συμπεράσματα αυτά βασίζονται επί μαθηματικών έρευνών περί της προέλευσης κινήσεως του εδάφους, όταν γίνονται σεισμοί, και ως εκ τούτου κέκτηνται ποιάν τινα πιθανότητα. Άλλοι έρευνήται ήλθον εις όμοια συμπεράσματα, εν τούτοις ουδέν ασφαλές γνωρίζομεν, περί του έσωτερικού της γης.

Άλλή και περί του εξωτερικού του άνωτατου φλοιού της γης ουδέν έγνωρίζομεν μέχρις εσχάτων, εσχάτως όμως ή επιστήμη διεσαφήνισεν ώρισμένα πράγματα, τα όποια είναι αρκετά περίεργα. Τās διασαφήνισεις αυτās μās έδωκε το έκκρεμές το όποιον είναι το λεπτότατον όργανον, δι' ου καταμετρείται ή ένταση της βαρύτητος εις οιοδήποτε μέρος της επιφανείας της γης. Η ένταση όμως αυτή ουδέν άλλο είναι ή ή ταχύτης ενός ελευθέρως πίπτοντος σώματος εις το τέλος του πρώτου δευτερολέπτου.

Από τās αυτās περιστάσεις εξαρτάται ή ταχύτης αυτή εκ της έλξεως ήν εξασκει ή γή εις

τον τόπον της παρατηρήσεως επί τού έκκρεμους, όσο δέ μεγαλυτέρα είναι ή έλξις ήτη, τόσο ταχύτερον ταλαντεύεται το έκκρεμα και τάνάπαλιν. "Όσο ισχυροτέρα είναι ή έλξις, επί του έκκρεμους, τόσο μακρύτερον οφείλει να ήνε δια να κάμη ένα παλμόν εντός δευτερολέπτου, δύνανται τις δέ να έννοήση, πώς το μήκος ενός δευτερολέπτου έκκρεμους δύνανται να χρησιμεύσουν και δια τον ύπολογισμόν του σχήματος της γης, προϋποτιθεμένου, ότι ο ήμέτερος πλανήτης συνίσταται εις το έσωτερικόν του εκ συγκεντρωτικών στρωμάτων ίσων πάχους, το όποιον όμως αυξάνει προς το κέντρον της γης.

Η προϋπόθεσις όμως αυτή βεβαίως δέν είναι όρθή δια τα στρώματα του άνωτέρου φλοιού της γης, παρουσιάζονται δέ έδω άνωμαλίας, αιτινες φανερώνονται σαφέστατα εις τα φαινόμενα του έκκρεμους. Είς τινα μέρη ή έλξις είναι μεγαλυτέρα, εις άλλα μικροτέρα, ή όσον ανταποκρίνεται προς την κανονικην κατάστασιν, τοιοιτοτρόπως δέ δύνανται το έκκρεμές, φανερώνον τās τοπικās αυτās έλξεις, να μās φωτίση περί της φύσεως του εδάφους εις πολύ μεγάλα βάθη.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΝΑΜΗΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΣΤΗΝ ΚΑΒΑΛΛΑ

Νύχτα...

Η πόλις της Καβάλλας, ή ελληνική αυτή πόλις με την ώραία της και γραφική άποψιν που δείχνει γύρω από τη θάλασσα, είχε σχεδόν ήσυχάσει. Κάτι λίγοι μόνον άνθρωποι που διάβαιναν στους λιθόστρωτους δρόμους άφιναν ν' ακούγεται πάνω σ' αυτός ένας βαρύς κρότος. Ο ήλιος, ο χρυσαφένιος αυτός φωτεινός δίσκος της ημέρας, είχε από πολλή ώρα κρυφτή πίσω από το γαλάζιο στερέωμα του ουρανού. Καθισμένος μονάχος εκεί κοντά στην άμμουδιά της παραλίας, που ήταν άπλωμένες ή καρέκλες και τα τραπεζάκια των καρενίων, έδλεπα την ήσυχη και γαλανή θάλασσα με τα μικρά της κύματα που σαν άσπρες άπ' τον άφρο ταινίες ξεδιπλώνονταν στην άκρη έξω μ' ένα ρυθμό αδιέκοπο. Παρέκει κάτι βαρκούλες άραδειασμένες χόρευαν έλαφρά άπ' το σπρώξιμο των κυμάτων, σαν στοιχειά μες το βαθύ της νύχτας σκοτάδι. Απέναντι σχεδόν, σε μακρυνή στο πέλαγος απόστασι, έφαινετο σαν τεράστιος όλομαυρός όγκος το Άγιον Όρος και πέρα άριστερά το μικρό νησάκι ή Θάσος. Σε λίγο έπειτα το φεγγάρι φάνηκε κι' αυτό ολοκόκκινο και στοργυλό πίσω άπ' τα θύνα της Καβάλλας και άρχισε να χύνη κάτω το φως του, το μελαγχολικό και χλωμό φως του. Έτσι λιπών σιγά, σιγά στην έκτασι εκείνη, τη μελαγχολική έκτασι, που έδειχναν όλα γύρω μου, άρχισα να αισθάνομαι

μέσα μου μιá βαθιά μελαγχολία κι' ο νους μου σε μιá στιγμή θυθίστηκε σε κάτι θλιβερές σκέψεις. Και θυμήθηκα και πάλι το σπίτι, το αγαπημένο μου σπίτι, που θριγκόμον μακριά του δεκατέσσερες μήνες τότε, μακριά από κάθε του χαρά και παρηγορία που μου έφερνε κάποτε, όταν ήμουν πλησίον του, σε ξένους τόπους εις τους έπολους μ' έφεραν ή περιστάσεις ένείνη του πολέμου, καθώς και άλλα πράγματα που ή ίδια αυτή περιστάσις μ' έκανε να μη μπορώ από εκεί να εκτελέσω. Έξαφνα της σκέψις μου αυτές διέκοψε ένας άνθρωπος που μ' έπλησίασε.

—Γειά σου πατριώτη! μου λέγει. (*)

—Γειά σου, του άπαντώ κι' έγώ.

Ήταν, καθώς μου ειπε, όταν κάθησε κοντά μου, από την Ήάνθη και είχε καταφύγει μαζί με άλλους συμπατριώτες του από εκεί Έλληνες στην Καβάλλα, για να γλυτώση άπ' τη σφαγή που θα τους έκαναν οι Βούλγαροι. Και άρχισε τότε να μου διηγηται ένα σωρό ιστορίες και κακά που έπαθεν από τ' άγρια αυτá θηρία, όταν έρευγαν από την καταδίωξι του ελληνικού στρατού, ένθ κάποτε άφινε άπ' τα χείλη του να ξεφεύγη ένας μικρός στεναγμός. Η μελαγχολία μου άμέσως έπαυσε να υπάρχει και μέσα στην ψυχή μου γεννήθηκε ένα αισθήμα αγαλά.

(*) Είναι ο μέλος σχεδόν χειριστάς εις οποιαδήποτε ώρα των κατοίκων Μκεδονίας, Θράκης κτλ.

* ΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ *

Πλυσίς ψαθίνων καπέλλων

Υπάρχουν πολλά μέσα δια την πλυσίν των ψαθίνων καπέλλων, αλλά όλα σχετικώς άπέβησαν πράγματι δόκιμα. Συνήθως μεταχειρίζονται το τρυγικόν δξύ, το όποιον πωλείται υπό διαφόρους όνομασίας ως «σπεσιαλιτέ», χωρίς όμως να είναι και πολύ τέλειον. Έσχάτως συνιστούν την εξής μέθοδον: Παρασκευάζουν δύο διαλύματα: το πρώτον συνίσταται εκ 10 γρ. υποδειώδους νατρίου, διαλελυμένου εις 75 γρ. ύδατος και μετά την τελείαν διάλυσιν αναμειγνύεται με 10 γρ. οίνοπνεύματος και 5 γρ. γλυκερίνης. Το δεύτερον διάλυμα συνίσταται εκ 2 γρ. κητρικού δξέως εις 90 γρ. ύδατος, εις το όποιον προσθέτουν 10 γρ. οίνοπνεύματος. Αμφότερα τα διαλύματα φυλάσσονται εις καλώς κλεισμένας φιάλας. Όταν πρόκειται να καθαρισθή ψαθίνον καπέλλο, το πλύνουν δι' ενός μικρού σπόγγου με το πρώτον υγρόν και το άφίνουν επί 24 ώρας εις το υπόγειον. Μετά ταύτα το επαλείφουν κανονικώς με το δεύτερον υγρόν και θέτουν το καπέλλον πάλιν 24 ώρας εις το υπόγειον, και τέλος το σιδερώνουν με όχι πολύ ζεστόν σίδηρον. Αν και ή δλη εργασία είναι όλίγον διεξωδική, το άποτέλεσμα όμως θα ικανοποιή τελείως τον κόπον άρκεί ν' ακολουθήση τις ακριβώς τās οδηγίας.

Περί τεχνητής καλλιέργειας στρειδιών

Είναι γνωστόν, ότι τα στρείδια αυξάνουν και πληθύνονται κατά προτίμησιν εκεί όπου το θαλάσσιον ύδωρ είναι άκάθαρον. Όπου οι όχειοι μεγαλονπόλεως τινος καταλήγουν εις την θάλασσαν, ή όπου μαζεύονται σηπώμενα ούσια, εκεί εδχαριστείται να ζή το στρείδι. Ότι είναι ο χορος μεταξύ των θηλαστικών, το αυτό είναι το στρείδι μεταξύ των αστράκων. Ένεκα τούτου δέν είναι άπορίας άξιον ότι τα στρείδια ένέχουν ένίοτε δηλητηριώδεις ούσιας. Απεδείχθη όμως έσχάτως ότι τα στρείδια χάνουν την δηλητηριώδη ιδιότητα, εάν τα θέση τις επί ικανόν χρόνον εις καθαρόν θαλάσσιον ύδωρ, πρέπει όμως το νερό αυτό να είναι τελείως καθαρόν και διύλισμένον. Είς τα μεγάλα κέντρα καταναλώσεως καλλιεργούν και αυτās στρείδια εις τεχνητόν θαλάσσιον ύδωρ, κατορθώνουν δέ ούτω να έχουν τελείως άποστειρωμένα προϊόντα, των όποιων δέν άλλοιούται και ή γεύσις.

κτήσεως, για όλα όσα άκουσα άπ' το δυστυχημένο εκείνο άνθρωπο.— Νά! έσκέφθηκα και ειπα, μιá φυλή που μοιάζει με τούς άγριανθρώπους εκείνους της Άφρικής και δέν έπρεπε να υπάρχει...

Έξαφνα τότε άκούστηκε στην δλη σιωπή ή λυγερή λαλιά του χότζα, του αντιπροσώπου του Μωάμεθ, που καλούσε τούς... πιστούς την ώρα εκείνη να υπάγουν εις το τζαμί να προσκυνήσουν. Το πράγμα μου φάνηκε περίεργο, αλλά θυμήθηκα, καθώς μου ειχαν ειπή, ότι οι Τουρκοί είχαν το ραμαζάνι τους....

Η ώρα είχε σχεδόν προχωρήσει και το φεγγάρι π' ανέβηκε ψηλά εξακολουθούσε να φωτίζει, ένθ ή θάλασσα στο αντιφέγγισμά του φαινόταν σαν ένας άπέραντος καθρέφτης με φαντασμαγορική όψη μες την άπειρη της νύχτας γαλήνη... Στην ούρανό τ' άστέρια σαν διαμάντια έλαμπύριζαν, άλλα μικρά και άλλα μεγαλειτερα. Άρχισα πλέον ν' αποκάνω. Έχαιρέτησα το συνομιλητή μου πρόσφυγα κι' έφυγα διαστικαζόμ' εκεί, παίρνοντας ένα λιθόστρωτο δρόμο για το στρατώνα.

X. Δ. ΚΟΥΤΗΦΑΡΗΣ

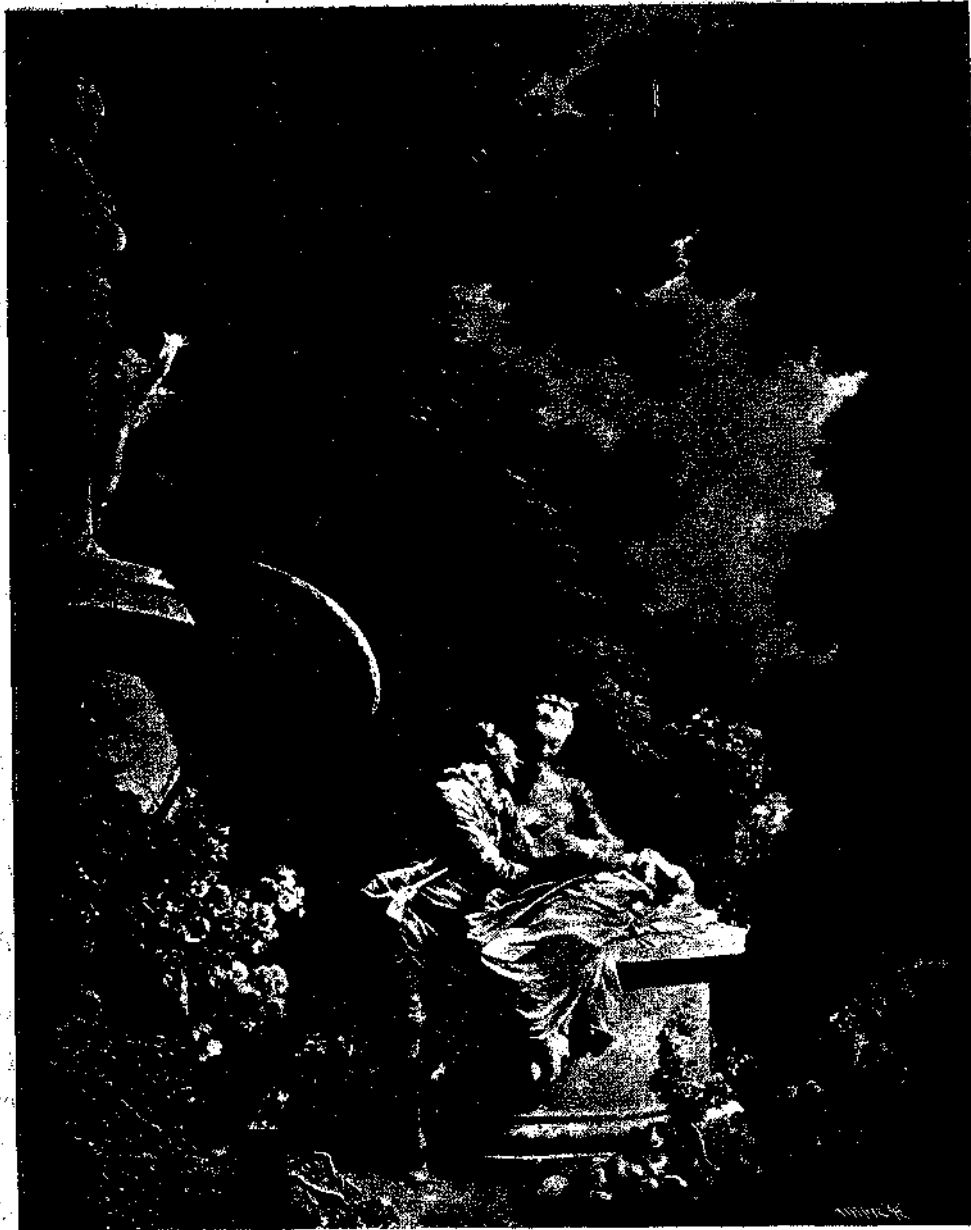
ΤΙ ΜΟΥΠΕ Η ΤΥΧΗ ΜΟΥ

Έζητησα άπ' την τύχη μου
για να μου πη ως πότε
θα με παιδεύη άσπλαχνα
και θα με κατατρέχη,
Ός πότε λόπες, βάσιωα
θα δέρονουν το κορμί μου
Κι' ως πότε τα δύο μάτια μου
το δάκρυ θα τα βρέχη!

Άφωνα εκείνη έμεινε
στής κλάψες και φωνές μου
Άπόκρισι δέν μου δωσε
για να παρηγοριούμαι
Κι' όταν την ξαναρώτησα
μισοαποκοιμισμένη
Αυτάρμαι... μούπε «άλλά για σε
Αιώνια... θα... κοιμούμαι»!!!

Ζάκωνθος

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΑΔΟΥΤΗΣ

Fragonard

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΡΩΤΟΣ

ΜΑΚΡΑΝ ΣΟΥ...

Φεύγω πλὴν τῆς ψυχῆς μου οἱ πόθοι πρὸς ἐσένα θὰ πτεογίζουσι ὅλοι ὡς ἄστρον ἀνατέλλον. Ὁ ἄνεμος τῆς τύχης ἂν πνέων μᾶς χωρίζει, ἀργία ἢ πνοή του οὐδόλως μὲ φοβίζει, τίς οἶδε εἰς τὸ μέλλον!... Ἐάν μακρὰν τὸ θεῦμα τῆς θλιβερᾶς ζωῆς μου τὸ βῆμα μου συνδέσῃ μὲ ἀγνωστὸν τι βῆμα ἐάν τῆς εἰμαρμένῃς γίνω καὶ πάλιν θῦμα, δὲν σκέπτομαι παρ' ὅτι, ἤδη μακρὰν σου πλέω καὶ κλαίω!...

καὶ ὅλοεν μακρὰν σου τὰ κύματα μὲ φέρουν! τὸ σκάφος κυλινδοῦται καὶ τῆς ἀκτῆς ματαίως ἀναζητῶ τὰ ἴχνη· οἱ μένοντες βαθέως ἂν κλαίουσι καὶ στενάζουσι, οἱ φεύγοντες δὲν χαίρουσι... Ἡ νύξ ἔχει ἀπλώσῃ τὸν μέλανα μανδύαν, τὰ ἄστρα τρεμοσβύνουσι κα' ἐν μέσῳ τῆς γαλήνης γλυκεῖαι ἀγαμνήσεις τὴν μνήμην μου ταράσσουν ὥρων ἐδυχνόμενων, πλὴν κλαίω ἐξ ὀδύνης καὶ ἡ φρίσσοσα ψυχὴ μου, σοῦ στέλλει ἔτι μίαν, περίπτωξιν γλυκεῖαν!...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Εἰς τὸ παρελθόν. Τρυφεραὶ φιλοφρονήσεις. Τρεῖς κατὰδίκου ἀγονταὶ πρὸ τῆς λαμητέμον καὶ δήμιος, ὅπως φανῆ εὐάρεστος εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῖς λέγει γενναιοφρονῶς: Ἐὰς χαρίζω 10 λεπτῶν ζωὴν, βρεῖ ἀδελφία, δικαιοσύμῳ μου εἶναι, τί θέλετε νὰ χαρῆτε σ' αὐτὴ τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ. Ἐγὼ θέλω λέγει ὁ πρῶτος, νὰ μοῦ φέρῃς μίαν σαφδέλα καὶ ἕνα ποτήρι ρετοῖνα. — Ἀμύσως. Καὶ σὺ; ἐρωτᾷ τὸν δευτέρου. — Ἐγὼ; νά, θέλω νὰ ἴδω τὸν κομήτη. Ἐμπορεῖς νὰ μοῦ τὸν φέρῃς; — Νά τον! ὅδε τον! τῷ λέγει, καὶ ἐν ταύτῳ τῷ δίδει πέντε μόντζες. — Ἀμ σὺ, τί θέλεις; ἐρωτᾷ τὸν τρίτου. — Αἶ νὰ χαρῆς, ζῶν, τῷ ἀπαντᾷ ὁ τρίτος, ποῦ θὰ μᾶς κάμῃς τὸν ἔξυπνο, καὶ ἀγριοντιάζων ἀπειλεῖ αὐτόν, διὰ τῆς δεξιῆς χειρὸς του. — Ἄ ἔτσι; ἔλα τότε σὺ πρῶτος νὰ ὄῃς τὸν ἔξυπνο, καὶ σὺ δευτέρου τὸν κομήτη, ἔως ὅτου ὁ ἄλλος ποῦ θὰ μετῆ τελευταίως χαρῆ ἀκόμη τῇ ζωῇ του, καὶ φάγῃ τῇ σαφδέλα του μὲ τὸ κρασί του.

Ἰερὸς πρὸς ψυχοραγοῦντα: — Συγχώρησον ὅλους τοὺς ἐχθρούς σου, τέκνον μου. — Ναι παπᾶ μου, ὅλους, ἀλλὰ θ' ἀφήσω ἕνα μόνον ἔξω, ξενύχτι, τὸν Ἀντώνη. — Τίποτε, τίποτε, κανένα, ὅλους πρέπει νὰ τοὺς συγχωρήσῃς, διότι ἅμα ἀποθάνῃς δὲν ὑπάρχει μετάνοια εἰς τὸν ἄλλον κόσμον. — Ἔστω, τὸν συγχωρῶ, ἀλλὰ μὲ μίαν συμφωνίαν, ἂν τύχῃ καὶ γείνω καλά, νὰ πέρνω τὸ λόγο μου πίσω, διότι ἔχω σκοπὸ νὰ τοῦ ξανασπᾶσω τὸ κεφάλι, τοῦ ἄτιμου..

Εἰς πλοῦσιος ἔμπορος πρὸς τὸν ἐπάλληλόν του, ὅστις τῷ ζητεῖ τὴν κίσην του εἰς γάμον: — Θὰ δώσω τὴν θυγατέρα μου μόνον εἰς ἐκεῖν·ν, ὅστις ἔγνωσέ καλά τὸ ἐμπόριον; ἐνῷ ἐοῦ δὲν μοῦ ἀπέδειξες ἔως τώρα τοιοῦτό τι. — Μπᾶ, λάθος, ἔχετε, Κύριε, ἂν δὲν εἶχα δὴ' ὄρει μου τὸ ἐμπόριον, καὶ μόνον τὸ ἐμπόριον, θὰ ἔπαιρνα ποτὲ τὴν θυγατέρα σου;

Παράξενα καὶ μάταια, Εἰς φίλος γείτων. — Ἄν θὰ εἶχα ποτὲ τίσην ὑπομονὴν ὅπως σεῖς. Κυρία, πρὸς τὸν ἄνδρα σας. Ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν σας θὰ τοῦ ἔχωρῃτα στὸ κεφάλι ἐπισης ὅτι εὐρισκα ἔμπρός μου, πιάτα, πατήρια, μαχαίρια, πηροῦνιά, κοντάλια, καρέκλες, καὶ ὅτι θὰ κρατοῦσα στὰ χεῖρά μου. — Τίποτε, ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκανα, Κύριε, εἶναι ταχυδακτυλογράφος καὶ θαυματοποιός, καὶ αὐτὰ τὸν εὐχαριστοῦν περισσότερο, διότι ἐκγυμνάζεται εἰς τὴν τέχνην του.

Τὰ τρομερὰ παιδία. Ὁ μικρὸς Μανώλης τρέζων πρὸς τὴν μητέρα του. — Μαιμᾶ, νὰ σοῦ πῶ κάτι οπουδαῖον; — Ὅχι! δὲν βλέπεις διὲ ὁ πατέρας διαβάζει ἐφημερίδα; Μετὰ ἡμισίω ὥρᾳ ὁ πατέρας ἀφίνει τὴν ἐφημερίδα του. — Λέγε, τί θέλεις νὰ μᾶ; πῆς, λέγει τότε ἡ μήτηρ πρὸς τὸν υἱόν της. — Νά, ἡ ἀπρηξία ἔφυγε στὰ τέσσαρα καὶ ἑβαστοῦσι ἕνα μὲγᾶλο πακέτο.

Ὁ μικρὸς Μανώλης εἰς τὸ τραῖνον ἐκάθητο ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ πατρὸς του, ἔλλειπει καθίσματος, ὅτε ἐνθυμηθεὶς παραγγέλλαν ποτὲ τῆς μητρὸς του, καθ' ἣν ὀφείλει νὰ παραχωρῇ τὴν θέσιν του εἰς τὰς Κυρ'ας, καὶ εἰσερχομένης μᾶς τοιαύτης. — Κυρία τῇ λέγει, πᾶν προθύμως καὶ εὐγενῶς, ὅς παραχωρῶ τὴν θέσιν μου.

Ἐσπέρως τι, ἐνῷ ἐπερήμενον τὸν πατέρα εἰς τὸ φαγητόν, αἰφνης κομίζων τηλεγράφημα, διὲ δὲν ἐπρόφθασε τὸ τραῖνον καὶ διὲ θὰ ἀναχωρῇ τὴν ἐπιδοσαν εἰς τὴν αὐτὴν ὥρᾳ. — Τί κουταμάρα ἀνέκραξε τότε ὁ μικρὸς, πάλιν θὰ τὸν ἀφήσῃ τὸ τραῖνον, ἂν φάγῃ τὴν ἴδιαν ὥρᾳ.

Μίαν ἡμέραν ὁ κ. Νομικῆς συνεβούλευσε τὸν μικρὸν Μανώλην νὰ σκέπτεται φρονίμως, ν' ἀποφασίξῃ γενναίως καὶ ποτὲ νὰ μὴν ἀμφιβάλῃ διότι « Μόνον οἱ τρελλοὶ εἶναι βέβαιοι εἰς διὲ λέγουσι καὶ πράττουσι, ἐνῷ οἱ φρόνιμοι ἀμφιβάλουσι. » — Ἄν λοιπὸν εἶσαι βέβαιος, καὶ οὐ εἰς αὐτὸ ποῦ λέγεις ἀπαντᾷ ὁ μικρὸς, τότε εἶσαι τρελλός.

Ἐδούνα τοῦ Μανώλη. Τὸν ἠρώτησεν ἡμέραν τινα ὁ Καθηγητῆς διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸ πνεῦμα του! — ἔχουν καμμίαν ἀξίαν τὰ γράμματα; τὸν ἐρωτᾷ. — Τὰ γράμματα οὐδεμίαν, τῷ ἀπαντᾷ ὁ μικρὸς Μανώλης, ἀλλὰ τὰ γραμμένα.

Ἡ μητέρα τὸν ἐρωτᾷ τὸ εσπέρως: — Τί ἔκαμες σήμερον εἰς τὸ σχολεῖον Μανώλη; — Ὅτι ἔκαμα εἰς τὸ σπῆτι, μαμιά, διότι καὶ ὁ διδάσκαλος τὸ ἴδιον μ' ἐρωτᾷ. — Τί ἔκαμες στὸ σπῆτι, σήμερον, Μανώλη;

Ὁ Μανώλης ἐρωτᾷ ἡμέραν τινα τὸν πατέρα του. — Πατέρα, βάζεις τοῦ λόγου σου ψεύτικα μαλλιά, δόντια ἢ μονοτάκια; — Ὅχι, παιδί μου, ποτὲ δὲν ἔβαλα. — Παπούτσι, ρόβχα ζωῶν; — Ὅχι ποτὲ, ἀπαντᾷ, χωρὶς νὰ σκεφθῇ. — Ἐφαγες ποτὲ πεθαμμένα ζῶα; — Ὁ πατήρ τότε θυμωθεὶς: — Μπρὸς τί ἐρώτησις εἶναι αὐτή; ποῖος σοῦ κάνει τέτοιες κουβέντες; — Νά ὁ δάσκαλος, πατέρα μᾶς λέγει, διὲ οἱ ἄνθρωποι ζοῦν ἀπὸ τὰ πτώματα τῶν ζῶων, καὶ διὲ ὅλα μᾶς εἶναι ψεύτικα.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

ΔΗΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΩΝ

Διάφορα γενόμενα πειράματα δηγμάτων μελισσῶν ἐπὶ χρονίων ρευματισμῶν ἐπέφερον εὐάρεστα ἀποτελέσματα. Καὶ εἰς περιπτώσεις ἀκόμη χρονίων ρευματισμῶν, ὡσάντις ἡ θεραπεία κατέστη ἀνεπιτυχία, τὰ δῆγματα τῶν μελισσῶν ἐπέφερον στιγμιαίαν ἀνακούφισιν. Ἡ θεραπεία συνήθως ἀρχεταὶ ἀπὸ 5-6 δηγμάτων καὶ φθάνει μέχρι 24. Ἐπιθένται αἱ μέλισσαι ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ πάσχοντος κρατούμεναι διὰ λαβίδος ἐπὶ 5 λεπτά τῆς ὥρας μέχρις ὅτου τὸ κέντρον εἰσέλθῃ ἐντελῶς εἰς τὴν ἐπίδερμίδα τοῦ πάσχοντος. Ἡ ἀνακούφισις ἐπέχεται ἀμέσως, ἡ δὲ θεραπεία βαθμηδόν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΜΙΣΘΠΟΥ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Θ' αποθάνης ηλικιωμένος, εάν δεν αποθάνης νέος.

Θά ζήσης υγιής, εάν ποτέ δεν άθθενήσης.

Οδδέποτε θά αισθονθής την ανάγκην να έξοδοεύς, εάν δεν έχης χρήματα.

Η τύχη εξοχεται μόνη της.

Την μόνη άσθένειαν, την όποιαν να επιθυμήσης διά τον θάνατόν σου να είναι το γήρας.

Τά χρήματα δεν κάμνουν την ισχύν, τό ένατίον φέρουν άσθένειαν.

Όστις δεν έρρυθίξή ζητών φυσικά δεν αισθάνεται την λύτην της άρνήσεως.

Ός επί τό πλείστον αί έκπληξεις είναι δυάρεστοι.

Θά ήσαι εύτυχής, εάν θά λαμβάνης τά πράγματα εκ της καλής αύτών όψεως.

Καλίτερον να διερχεται άπαραι ήρητος ή επίδεικτικός.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ό έχον σκληράν την καρδίαν εινε φύσει άδικος και χείρων του φίλαργούρου.

Από όλα τά βάρη τό βαρύτερον διά τον άνθρωπον εινε ή εύθύνη.

Αν τρέφης τινά αγαπα τον και μη λέγε εις αυτόν τοϋτο διότιθά τό μετανοήσης.

Τόν δρχον σου τίμα και σέβου, να καθίσταται οϋτω σεβαστός και άξιος εκτιμήσεως παρ' όλων.

Τό τέλος του δικαίου γίνεται φύσει καλόν και ήσυχον, διότι ή κακία και πλεκτάνη οδδέποτε τον έπλησίασαν.

Εσο δλιγώλογος και κατ' ανάγκην τότε μετά προσοχής θά σε άκούουν.

Μη πλησιάζης τινά ή όταν εισαι βέβαιος, ότι ή παρουσία σου θά τον εύχαριστήση.

Καλείτερα ή πτωχή τράπεζα, παρά ή πλουσία παιδαίεια. Εις την πρώτην επικρατει πάντοτε ή όρεξις, ενώ εις την δευτέραν ό σκοπός.

Η άπουσία είναι ό καλείτερος εκτιμητής του φίλου, της συζύγου, του έρατου και του φιλανθρωπού.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σ.Π.Π. Μουζορά Έπιστολή και έπιταγή ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Γράφομεν. — Κ.Γ.Α. Γαλάτιον Δελτάριον ελήφθη. Απηντήσαμεν. — Ν.Χ.Ε. Μυτιλήνη. Δελτάριον και έπιταγή ελήφθησαν. Παραγγελια σας εξετελέσθη και άπεστάλη. — Δ.Ν. Βόλον Έπιστολή και αποδείξεις ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν, γράφομεν. — Γ.Α.Μ. Σεβαστοπόλιν. Δελτάριον ελήφθη. Ήμαρξείτε. Έφημερίδες να στέλλονται τακτικώς. — Ζ.Ι. Θεσσαλονίκην Έπιστολή ελήφθη, απηντήσαμεν. — Κ. Α. Νοβομαλαροπόικαγια. Έπιστολή ελήφθη. Απαντήσαμεν. Έφημερίδας στέλλομεν. — Α.Α. Αλεξάνδρειαν. Δελτάριον και ύλη ελήφθησαν. Απηντήσαμεν. — Α.Σ. Θεσσαλία. Δελτάριον ελήφθη. Εύχαριστούμεν. — Κ.Γ.Α. Γαλάτιον. Δελτάριον ελήφθη. Στείλατε διά ταχ. έπιταγής. — Ζ.Ι. Θεσσαλονίκην. Δελτάριον ελήφθη. Απηντήσαμεν. — Ι.Σ. Κεραισσινά. Δελτάριον και έπιταγή ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Η.Κ. Νεζί. Έπιστολή και χρήματα ελήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Δεύκομα εστάλη επί συστάσει. — Π.Κ. Κών/πόλιν. Έπιστολή και έφημερίδες ελήφθησαν. Έχει καλώς; Γράφομεν. — Π.Ρ. Χιον. Συνδρομιά ελήφθησαν. Τόμοι σάς εστάλησαν. Εύχαριστούμεν.

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ηδη ή έκδοσις ολοκλήρου του έργου άπεπερατώδη περιέχουσα υπερόχους εικόνας εκ φωτογραφιών εκ του Βαλκανοτουρκικού πολέμου και του Έλληνοβουλγαρικού. Πραγματικώς κατέστη ή δι' εικόνων μοναδική Ιστορία των νικηφόρων πολέμων μας.

Η έκδοσις είναι εις μέγιστον σχήμα 24x32 επί πολυτελεστάτου χαρτον (illustration) και άποτελείται εκ 200 περίπου σελίδων, περιέχει δε έμπροσθέντως και την Ιστορίαν των δύο πολέμων γεγραμμένην χρονογραφικώς.

Αποστέλλεται έλεύθερον ταχυδρομικών τελών παρτι προαποστέλλοντι τό τίμημα.

Χαρτόδετον . . . . . Φρ. 12.
 Χρυσόδετον πολυτελεστάτου έντός
 θήκης . . . . . » 15.

Λόγω της άπεργίας των εργατών Τυπογράφων ή έκδοσις της «Φύσεως» καθυστέρησεν άναγκαστικώς, όπως και των άλλων περιοδικών. Ηδη εκδίδομεν ταχέως τά καθυστερήσαντα τεύχη, ζητούντες συγγνώμων παρδ των ήμετέρων συνδρομητών διά την άκονσίαν και ινχαίαν ταύτην βραδύτητα.

Η Δεεύθυνσις